


JAN PRŮCHA, JAROSLAV VETEŠKA

ANDRA- GOGICKÝ SLOVNÍK

2., aktualizované a rozšířené vydání

Assessment Centre (AC) • asynchronní výuka • atestace • audiovizuální didaktické prostředky • audi
oda • autobiografie • autoevaluace • autoevaluace škol • autonomie školy • autoregulace učení • autore
í • autorita • axiologie • bakalář • bakalářské studium • bakalářský studijní program • bakalářský titul •
ávání dospělých • baterie testů / testová baterie • behaviorální vědy • behaviorismus • benchmarking
a teorie • bezděčné učení • bezplatné vzdělání • bibliografie • Bílá kniha • bilingvismus • bilingvní sko
zdělávání • biodromální přístup ve vzdělávání (vývojový integrální přístup k člověku) • biografická n
ed learning • bloková výuka • Bloomova taxonomie • Boloňská deklarace • boloňský proces • bossing
a teorie kulturního kapitálu • brains  riting • burnout efekt • CEDEFO
í učení/vzdělávání • centralizovaný styl řízení • centrum hodnocení • Centrum pro studium vysokého
CSVŠ) • CERMAT • certifikace • cíle vzdělávání • cíle vzdělávání dospělých • cílové skupiny ve vzdě
ých • cílové skupiny v podnikovém vzdělávání • církevní školy • citační analýza • cizí jazyk • CLIL • C
ram • CONFITEA (International Conference on Adult Education) • curriculum vitae (CV) • cvičení • c
entní vzdělávání • cyklus • cvičná škola • čas pro vzdělávání • časopisy o rozvoji lidských zdrojů • čas

JAN PRŮCHA, JAROSLAV VETEŠKA

ANDRA- GOGICKÝ

SLOVNÍK

2., aktualizované a rozšířené vydání

• autoregulace učení • autoregulované učení • autorita • axiologie • bakalář • bakalářské studium • bakalářský studijní program • bakalářský titul • bariéry vzdělávání dospělých • baterie testů / testová baterie • behaviorální vědy • behaviorismus • benchmarking • Bernsteinova teorie • bezděčné učení • bezplatné vzdělání • bibliografie • Bílá kniha • bilingvismus • bilingvní školy • bilingvní vzdělávání • biodromální přístup ve vzdělávání (vývojový integrální přístup k člověku) • biografická metoda • blended learning • bloková výuka • Bloomova taxonomie • Boloňská deklarace • boloňský proces • bossing • Bourdieuova teorie kulturního kapitálu • brainstorming • brainwashing • brainwriting • celoživotní učení/vzdělávání • centralizovaný styl řízení • centrum hodnocení • Centrum pro studium vysokého školství, v. v. i. (CSVŠ) • CERMAT • certifikace • cíle vzdělávání • cíle vzdělávání dospělých • cílové skupiny ve vzdělávání dospělých • cílové skupiny v podnikovém vzdělávání • církevní školy • citační analýza • cizí jazyk • CLIL • Comenius program • CONFITEA (International Conference on Foreign Language Learning in Higher Education)

 **GRADA®**

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Vydání odborné knihy schválila Vědecká redakce nakladatelství Grada Publishing, a.s.

prof. PhDr. Jan Průcha, DrSc., Dr.h.c.

doc. PhDr. Jaroslav Veteška, Ph.D.

ANDRAGOGICKÝ SLOVNÍK

2., aktualizované a rozšířené vydání

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 5430. publikaci

První vydání recenzovala:

prof. PhDr. Milada Rabušicová, Dr.

Druhé vydání recenzovala:

prof. PhDr. Viera Prusáková, CSc.

Odpovědná redaktorka Jana Kubínová

Sazba a zlom Antonín Plicka

Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 320

Vydání 1., 2014

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2014

ISBN 978-80-247-4748-4

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-8993-4 (ve formátu PDF)

ISBN 978-80-247-8994-1 (ve formátu EPUB)

Obsah

Předmluva	7
Předmluva k 2., aktualizovanému a rozšířenému vydání	9
Seznam zkratek	11
Seznam použité literatury	13
Heslář	15
Významné publikace české a slovenské andragogiky (1990–2013)	315

Předmluva

Účel slovníku

Andragogika jako obor teorie a praxe zabývající se vzděláváním dospělých má v současné společnosti stále rostoucí význam. To se projevuje i v České republice v několika ohledech: zvyšují se počty lidí, kteří po ukončení svého formálního (školního) vzdělávání dále rozvíjejí své znalosti a kompetence v různých formách profesního nebo zájmového vzdělávání, studují při zaměstnání, absolvují rekvalifikační kurzy a odborná školení apod. V souvislosti s tím se rozvíjí také andragogika jako vědecká disciplína a na některých vysokých školách se připravují specialisté pro andragogickou teorii a její aplikace.

Jako v každém prudce se rozvíjejícím oboru i v andragogice se rozrůstá počet odborných pojmů a termínů, které se k nám dostávají často prostřednictvím angličtiny. Potíž je v tom, že česká terminologie andragogiky se uplatňuje dosti živelně a nepřehledně a objevují se termíny, jejichž obsah není zcela jasný a obecně přijímaný. K přehlednosti a významově ujasněnosti termínů slouží v jednotlivých oborech vědy a praxe terminologické slovníky. Má je vytvořeny pedagogika a psychologie (viz přehled zdrojů níže), avšak andragogika dosud nikoliv. K eliminaci tohoto nedostatku má přispívat tento slovník.

Andragogický slovník pokrývá výběrově nejdůležitější terminologii obecné andragogické teorie a androdidaktiky a také souvisejících oborů, jako je řízení lidských zdrojů a teorie organizace. Protože má andragogika mnoho společných termínů s pedagogikou, jsou ve slovníku zahrnuty také některé relevantní termíny pedagogické. Totéž se týká psychologie, jež je pro andragogiku stejně důležitá, zejména pokud jde o teorii a praxi lidského učení. Výklad některých termínů se soustřeďuje na významy spojené s andragogikou a příbuznými obory.

Konstrukce slovníku

Slovník obsahuje více než tisíc hesel, která mají tuto strukturu:

- U každého hesla je podán stručný výklad jeho významu, případně několika existujících významů. Některé termíny nemají ustálenou českou podobu, respektive se vyskytují ve dvou či více ekvivalentech, například **společnost vědění / znalostní společnost** aj., což je ve slovníku zachyceno. Také se vyskytují termíny,

které nemají české ekvivalenty, a tudíž se používají jen v anglické verzi, například **e-learning**, **diverzity management** aj., nebo se používá souběžně anglický a český výraz, například **resilience / odolnost**, **self-efficacy / osobní zdatnost** aj.

- Jednotlivé termíny spolu více či méně obsahově souvisejí. Proto je na konci každého hesla připojen odkaz na souvztažná jiná hesla slovníku a je vyznačen šipkou a kurzivou. Například u hesla: **neformální vzdělávání** → *formální vzdělávání, informální učení, podnikové vzdělávání, zájmové vzdělávání* apod.
- U většiny hesel je připojen bibliografický údaj na jednu či více publikací (českých a/nebo slovenských), v nichž je problematika příslušného hesla zkoumána či podrobněji vymežována. Je samozřejmé, že v naprosté většině jde o výběr z literatury, která je mnohdy mnohem početnější.
- Na konci slovníku je připojen přehled *Významné publikace české a slovenské andragogiky (1991–2013)*. Má sloužit čtenářům k základní orientaci v současné literatuře české a slovenské andragogiky.

Použité zdroje

Při výběru hesel a definování významu jednotlivých pojmů se autoři opírali především o četné andragogické publikace (knižní a časopisecké). Kromě toho bylo přihlédnuto i k termínům a definicím v některých oborových slovnících a encyklopediích (viz Seznam použité literatury).

* * *

Tato práce je u nás prvním pokusem o vypracování souborného výkladového slovníku andragogických termínů. Přitom je nutno brát v úvahu, že terminologie andragogiky se jak v zahraničí, tak u nás neustále rozrůstá, takže zachytit ji v úplnosti je nemožné. Autoři budou vděční uživatelům slovníku za upozornění na případné nepřesnosti či na důležitá hesla, jež by měla být do slovníku také zahrnuta.

Za posouzení rukopisu I. vydání slovníku vyjadřujeme poděkování paní prof. Miladě Rabušicové z Ústavu pedagogických věd Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Dále děkujeme kolegům dr. Michaele Tureckiové, dr. Iloně Moravcové a doc. Jaroslavu Mužíkovi za jejich připomínky, které přispěly ke zkvalitnění textu.

Uživatelům Andragogického slovníku přejeme, aby jim naše dílo bylo prospěšnou pomůckou při studiu, zkoumání a plánování tak důležitých součástí života lidské společnosti, jakou je vzdělávání dospělých.

Jan Průcha a Jaroslav Veteška

Předmluva k 2., aktualizovanému a rozšířenému vydání

Toto nové vydání Andragogického slovníku reaguje na skutečnost, že se terminologie andragogické teorie a praxe vzdělávání dospělých neustále rozvíjí a obohacuje. Proto jsme do slovníku začlenili několik desítek nových hesel a mnoho dosavadních hesel jsme aktualizovali, také v odkazech na relevantní novou literaturu.

Rovněž různá statistická data byla aktualizována, i když dostupné statistické databáze většinou uvádějí údaje s určitým opožděním za současností. Dalším impulzem pro přípravu druhého vydání byla zpětná vazba a velký zájem vysokoškolských studentů, odborníků působících v oblasti vzdělávání dospělých a rozvoje lidských zdrojů.

Za kritické připomínky a podněty děkujeme kolegům doc. Jaroslavu Mužíkovi, doc. Milanu Benešovi, doc. Júliusi Matulčíkovi, dr. Jarmile Salivanové, dr. Martinu Strouhalovi a dr. Eduardu Entlerovi.

Rukopis druhého vydání slovníku posoudila paní prof. Viera Prusáková, významná slovenská odbornice na poli andragogiky, za jejíž vyjádření velmi děkujeme.

Autoři

Seznam zkratk

BSC	Balanced Scorecard
CBA	Competency Based Approach (přístup podle kompetencí)
CBM	Competency Based Management (řízení podle kompetencí)
CBT	Computer Based Training (učení založené na elektronické bázi)
CŽU	celoživotní učení
ČAS	Česká andragogická společnost
EU	Evropská unie
HDP	hrubý domácí produkt
HR	Human Resources
KTP	Kartotéka typových pozic
MBC	Management by Competencies
MBO	Management by Objectives (řízení podle cílů)
MPSV	Ministerstvo práce a sociálních věcí
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
MV	Ministerstvo vnitra
MZ	Ministerstvo zdravotnictví
NÚOV	Národní ústav odborného vzdělávání
NÚV	Národní ústav pro vzdělávání
NVF	Národní vzdělávací fond
NVQ	National Vocational Qualification
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OPVK	Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost
PEN	Pedagogická encyklopedie
PISA	Programme for International Student Assessment (Program pro mezinárodní hodnocení žáků/studentů)

RVP	rámcový vzdělávací program
SOŠ	střední odborná škola
SOV	střední odborné vzdělávání
ŠVP	školní vzdělávací program
TQM	Total Quality Management (Komplexní řízení jakosti)
UNESCO	Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu
ÚIV	Ústav pro informace ve vzdělávání
UJAK	Univerzita Jana Amose Komenského Praha, s. r. o.
VOŠ	vyšší odborná škola
VŠ	vysoká škola
VÚP	Výzkumný ústav pedagogický v Praze
VÚOŠ	Výzkumný ústav odborného školství
WBI	Web Based Information (informační podpora cíleného vzdělávání na internetu; součást samoučení)
WBT	Web Based Training (vzdělávací akce distribuované na internetu; vzdělávání pomocí webových stránek)

Seznam použité literatury

- ARMSTRONG, Michael. *Řízení lidských zdrojů*. 10. vyd. Praha: Grada Publishing, 2007 (dotisk 2010). 800 s.
- BENEŠ, Milan. *Andragogika*. Praha: Grada Publishing, 2008. 136 s.
- HARTL, Pavel – HARTLOVÁ, Helena. *Velký psychologický slovník*. Praha: Portál, 2010. 797 s.
- JARVIS, Peter. *International Dictionary of Adult and Continuing Education*. London: Kogan Page, 2002. 202 s.
- KOUBEK, Josef. *Řízení lidských zdrojů. Základy moderní personalistiky*. 4. vyd. Praha: Management Press, 2009. 400 s.
- MUŽÍK, Jaroslav. *Řízení vzdělávacího procesu. Andragogická didaktika*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011. 324 s.
- NAKONEČNÝ, Milan. *Encyklopedie obecné psychologie*. Praha: Academia, 1997. 439 s.
- PALÁN, Zdeněk. *Výkladový slovník. Lidské zdroje*. Praha: Academia, 2002. 282 s.
- PALÁN, Zdeněk – LANGER, Tomáš. *Základy andragogiky*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2008. 184 s.
- PRŮCHA, Jan (ed.). *Pedagogická encyklopedie*. Praha: Portál, 2009. 936 s.
- PRŮCHA, Jan – WALTEROVÁ, Eliška – MAREŠ, Jiří. *Pedagogický slovník*. 7., aktualiz. vyd. Praha: Portál, 2013. 395 s.
- STROUHAL, Martin. *Teorie výchovy*. Praha: Grada Publishing, 2013. 192 s.
- ŠVEC, Štefan. *Základné pojmy v pedagogike a andragogike*. 2., rozšir. a dopln. vyd. Bratislava: IRIS, 2002. 318 s.
- URBAN, Jan. *Výkladový slovník řízení lidských zdrojů*. Praha: ASPI, 2004. 208 s.

HESLÁŘ

A

absolutorium

Závěrečná zkouška k ukončení studia na některých druzích škol a příslušné osvědčení. V České republice se realizuje jednak na *vyšších odborných školách*, jednak na *konzervatořích*. Absolutorium na konzervatoři (v úrovni ISCED 5B) je komplexní odborná zkouška, která se skládá z teoretické zkoušky v odborných předmětech, zkoušky z cizího jazyka, absolventské práce a její obhajoby, absolventského výkonu z jednoho či dvou hlavních oborů. Absolutorium na VOŠ se skládá ze zkoušky z odborných předmětů, zkoušky z cizího jazyka a obhajoby absolventské práce. V obou druzích škol je dokladem o ukončení vzdělávání vysvědčení o absolutoriu *diplom* s označením „diplomovaný specialista“ (DiS).

→ *absolvent*

Literatura: zákon č. 561/2004 Sb.

absolvent

Subjekt, který ukončil některý druh *formálního vzdělávání* (střední, vyšší odborné, vysokoškolské vzdělávání) nebo některý typ *neformálního vzdělávání* (např. kurz *podnikového vzdělávání*, *rekvalifikační kurz*, *odborné školení* apod.). V závislosti na druhu a úrovni získaného vzdělání či *kvalifikace* dostávají absolventi odlišné doklady o absolvování, zejména certifikáty, vysvědčení, *akademické tituly* aj. Podle toho se také absolventi jednotlivých druhů škol rozdílně uplatňují na trhu práce.

→ *absolutorium*

Literatura: Úlovcová, H. – Vojtěch, J.: *Absolventi škol na trhu práce*. PEN, 2009, s. 390–395.

absolvent vysoké školy

Subjekt, který řádně absolvoval studium v příslušném studijním programu na *vysoké škole* a obdržel vysokoškolský *diplom*

a vysvědčení o státní závěrečné zkoušce. Podle typu vysoké školy získávají tito absolventi odlišné *akademické tituly*. Počty absolventů vysokých škol v České republice se během posledních let neustále zvyšují, jsou ale rozdílné podle oborů studia. V roce 2013 činil počet absolventů všech vysokých škol v České republice v různých formách studia celkem 93 870 osob, z toho na veřejných vysokých školách 76 812 a na soukromých vysokých školách 17 079 osob (18,1 %).

→ *terciární vzdělávání*, *vysokoškolské studium*, *vysokoškolské vzdělání*

Literatura: databáze ÚIV

absolventi škol na trhu práce

Ve všech ekonomicky vyspělých zemích včetně České republiky se vyskytuje shodný socioekonomický obraz: čím vyšší je dosažená *vzdělanostní úroveň* absolventů škol, tím lepší jsou šance k uplatnění na *trhu práce*. Tudíž absolventi vysokých škol vykazují nižší míru nezaměstnanosti než absolventi středních škol (ovšem odlišně podle oboru studia) a nejvyšší míra nezaměstnanosti se projevuje u absolventů jen s úrovní základního vzdělání, respektive bez vyučení. Vzhledem k tomu, že v České republice tvoří absolventi středních škol (tj. s úrovní vzdělání ISCED 3–4) většinu (86 %) v populaci mladých pracovníků sil (ve věku 15–24 let), soustředějí se různé analýzy zaměstnanosti právě na tuto skupinu. Počet nezaměstnaných absolventů podle evidence úřadů práce v posledních letech ukazuje tabulka na následující stránce (v %). Ve srovnání se situací v celé Evropské unii je míra nezaměstnanosti absolventů škol v České republice mírně pod průměrem zemí EU a až do poloviny roku 2008 dokonce nezaměstnanost klesala. Avšak tento příznivý vývoj se v důsledku prohlubující se ekonomické krize postupně zhoršuje, i když se objevuje jeden pozitivní trend: řemeslníci, kvalifikovaní

Skupina absolventů podle úrovně vzdělání	2002	2005	2010	2011
Střední s výučním listem	23,8	15,7	15,6	15,3
Střední odborné s maturitou	20,8	10,1	8,3	8,9
Vyšší odborné	9,9	8,2	6,2	6,9
Vysokoškolské magisterské	N	N	4,3	4,7

Zdroj: Databáze ISA (2011); N = údaje neuvedeny.

dělníci a technici se uplatňují poměrně dobře. Celkově je struktura absolventů začleněných do trhu práce dosti variabilní v závislosti na profesním odvětví, regionu a délce nezaměstnanosti. Analýzy uplatnění absolventů škol na trhu práce publikuje NÚOV provozující informační systém ISA (www.infoabsolvent.cz).

→ *absolvent vysoké školy*

Literatura: Burdová, J. a kol.: *Uplatnění absolventů škol na trhu práce – 2010*. Praha: NÚOV, 2011; Burdová, J. – Chamoutová, D.: *Nezaměstnanost absolventů škol se středním a vyšším odborným vzděláním – 2011*. Praha: NÚOV, 2011.

adaptabilita

Schopnost jedince přizpůsobit se vnějšímu přírodnímu i sociálnímu prostředí. Nedostatečná nebo snížená adaptabilita může vést k psychosomatickým symptomům, nejvíce neurotickým. Proto jsou neurotické poruchy někdy považovány za poruchy adaptace.

→ *adaptace, adaptační proces*

adaptace

(1) Evoluční proces, při kterém se daný organismus (druh) přizpůsobuje vnějším podmínkám, v nichž žije. Přizpůsobování probíhá prostřednictvím morfologických, fyziologických a etologických změn, které organismu nebo celé populaci umožňují přežít (být funkční a reprodukcí). Díky adaptaci umožněné přirozeným výběrem vznikají účelné obecné vlastnosti (dědičnost). Na fyziologické úrovni se organi-

smus přizpůsobuje prostřednictvím reflexů a homeostatických procesů. Z tohoto hlediska se jedná o asimilaci (splynutí) a akomodaci (přizpůsobení) receptorů s prostředím. (2) Z psychologického a sociologického hlediska zahrnuje přizpůsobení se chování, myšlení, emocím, vnímání, normám a postojům dané společnosti. (3) Proces postupného přizpůsobování se jedince sociálnímu okolí a podmínkám. Rozlišuje se adaptace pasivní (akomodace) a aktivní. Při nesprávné nebo nevhodné adaptaci (nepřizpůsobení) jedinec žije se svým okolím v napětí a v konfliktech (maladaptace). (4) Kulturní adaptace je specificky lidský způsob přetváření světa prostřednictvím výroby artefaktů, vytvářením sociokulturních regulativů a akumulací idejí.

→ *adaptabilita, adaptační proces*

Literatura: Mareš, J.: *Pedagogická psychologie*. Praha: Portál, 2013.

adaptační proces

(1) Proces, ve kterém se jedinec přizpůsobuje měnícímu se sociálnímu prostředí a rozmanitým, zejména profesním (pracovním) situacím. (2) V oblasti řízení lidských zdrojů se jedná o snahu jedince vyrovnávat se s novým pracovním prostředím. Cílem adaptačního procesu je co nejrychlejší zařazení (zpracování) pracovníka, aby mohl uplatnit své znalosti, schopnosti a dovednosti. Proces adaptace musí být formalizován a řízen, zpravidla přímým nadřízeným nebo personálním útvarem, sníží se tak riziko adaptačního stresu, který

je vyvolán reakcí na nové pracovní prostředí a situace. Další výhodou je rychlejší zapojení pracovníka do pracovního týmu a rychlejší dosažení adekvátního pracovního výkonu. V rámci adaptace dochází k orientaci pracovníka, tj. k obecnému seznámení se s firmou, firemní kulturou a s etickým kodexem, vnitřními předpisy a s podmínkami výkonu práce. Orientace zkracuje dobu adaptace nového pracovníka. U některých pozic je vhodné připravit adaptační plán, který přesně stanoví obsah a délku adaptace. Nejeфекtivnější metoda seznámení nového pracovníka s organizací v rámci procesu jeho adaptace na nové pracoviště je tzv. rotace práce.

→ *adaptace, adaptabilita*

adicionální vzdělávání

→ *doplňkové vzdělávání*

adiktologie

Věda zabývající se etiologií, prevencí, léčbou a výzkumem závislostí na návykových látkách. Adiktologie je rovněž samostatný studijní obor na VŠ. Odborné aktivity koordinuje zejména Centrum adiktologie, pracoviště Psychiatrické kliniky I. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze a VFN v Praze. Zaměřuje se na výzkum užívání návykových látek a činností, jež mohou vést k vytvoření závislého chování, a na výzkum a vývoj nových přístupů v prevenci, léčbě a sociální reintegraci postižených. Na státní úrovni je řešena tzv. drogovou politikou, která se zabývá formami sociální kontroly chování jedinců nebo určitých skupin společnosti. Její podobu implikuje a formuje to, jak společnost vnímá a reaguje na problematiku užívání *drog* (z pohledu lékařského, morálního, sociálního, kriminálního i z pohledu veřejného zdraví), tj. jak se společnost dívá na měkké a tvrdé drogy, na jejich užívání a na jejich uživatele. Primární drogovou prevencí mohou zajišťo-

vat školy, které jsou vhodným prostředím pro osvětu a prevenci užívání alkoholu, tabáku i nelegálních drog.

→ *droga, drogová závislost, resocializační pedagogika, sociální práce*

adolescence

Období dospívání jedince, v němž se uskutečňují mentální a tělesné změny vyznačující přechod od dětství do dospělého věku. Ve vývojové psychologii není jednotné vymezení počátku a ukončení adolescence. Langmeier a Krejčířová (2006) člení dospívání na období pubescence (zhruba 11–15 let) a adolescence (zhruba 15–22 let), s velkými interindividuálními rozdíly. Z pedagogického a andragogického hlediska je adolescence významné období vzhledem k tomu, že většina mladých lidí na jeho počátku ukončuje povinnou školní docházku a volí si další *vzdělávací dráhu*. S tím jsou spojeny problémy týkající se volby oboru studia, volby povolání aj. Literatura: Langmeier, J. – Krejčířová, D.: *Vývojová psychologie*. 2., aktual. vyd. Praha: Grada Publishing, 2006; Trhlíková, J.: *Populace českých středoškoláků a jejich vzdělávání*. PEN, 2009, s. 366–372.

Adult Learning Documentation and Information Network (ALADIN)

Nabízí přístup k asi devadesáti informačním a dokumentačním službám s cílem umožnit jedincům získat co nejvíce informací a dokumentace z oblasti vzdělávání dospělých, a zejména zpřístupnit ty materiály, které nejsou dostupné na internetu. Aktivita vznikla v roce 1997 v Hamburgu v rámci 5. CONFINTEA. ALADIN koordinuje UNESCO – Institute for Lifelong Learning (UIL).

Adult Learning Information Centre Europe (ALICE)

Evropské informační centrum pro vzdělávání dospělých spravuje databázi s infor-

macemi o organizacích, legislativě, výzkumu, evropských dotacích a odborných periodikách z oboru neformálního vzdělávání dospělých v Evropě. Je to dynamický informační servis, který je průběžně aktualizován. Databáze má za cíl usnadnit tok informací v sektoru neformálního vzdělávání dospělých v Evropě, aby tak umožnila spolupráci mezi organizacemi a zpřístupnila evropské dotace. Rovněž může poskytnout jasný pohled na aktuální dění v oblasti neformálního vzdělávání dospělých v různých zemích Evropské unie. Databáze je dostupná v angličtině, francouzštině a holandštině a od roku 1996 působí při VCVO (Flemish Centre for Adult Education) v Bruselu.

AERA – Americká asociace pedagogického výzkumu (American Educational Research Association)

Největší odborná společnost pro výzkum různých oblastí vzdělávání (včetně vzdělávání dospělých) nejen v USA, ale patrně na světě vůbec. Sdružuje přes 17 000 členů pracujících jak ve vědeckých, tak i v praktických oborech vzdělávání. Pořádá každoročně konference, střídavě na různých univerzitách v USA. Vydává časopisy *Educational Researcher*, *Review of Educational Research* a další, také knižní publikace. Prestiž AERA ve vědeckých kruzích je vysoká. Podle jejího modelu byla v Evropě vytvořena obdobná asociace *EERA*.

→ *andragogický výzkum, ČAPV, pedagogický výzkum*

afirmativní akce

→ *pozitivní diskriminace*

agogika

Slovo pochází z řeckého agogé (vedení, výchova, kázeň). Obecná teorie výchovy reflektující podstatu a principy celoživotního učení. V širším pohledu a v sou-

ladu s evropským fenoménem *lifelong learning* (celoživotní učení) zahrnuje *pedagogiku*, *andragogiku* a *gerontagogiku*. Rozlišujeme fundamentální agogiku, která se zabývá obecnými teoretickými východisky, smyslem a základy výchovy, a agogiku aplikovanou, zabývající se konkrétním vymezováním cílů a prostředků výchovy.

→ *andragogika, celoživotní učení/vzdělávání*

akademická obec

Je tvořena *akademickými pracovníky* působícími na příslušné vysoké škole, studenty a dalšími pracovníky. Toto společenství je základem samosprávy fakulty (vysoké školy). Má právo například volit *akademický senát fakulty*.

→ *akademický pracovník, akademický senát fakulty*

akademická svoboda

Tradiční a historicky zakotvené právo vysoké školy / univerzity. Dnes je upravena zákonem, který na vysoké škole zaručuje tyto akademické svobody a tato akademická práva: 1. svobodu vědy, výzkumu a umělecké tvorby a zveřejňování jejich výsledků; 2. svobodu výuky spočívající především v její otevřenosti různým vědeckým názorům, vědeckým a výzkumným metodám a uměleckým směrům; 3. právo učit se zahrnující svobodnou volbu zaměření studia v rámci studijních programů a svobodu vyjadřovat vlastní názory ve výuce; 4. právo členů akademické obce volit zastupitelské akademické orgány a 5. právo používat akademické insignie a konat akademické obřady.

→ *akademický pracovník*

Literatura: zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů.

akademické vzdělání

Stupeň vzdělání, které jedinec získá na vysoké škole nebo univerzitě. Vzdělání je zakončeno příslušnou státní zkouškou a obhajobou kvalifikační práce (bakalářské, nebo diplomové) a přiznáním *akademického titulu*.

→ *terciární vzdělávání, vysokoškolské studium, vysokoškolské vzdělání*

akademicko-vědecké tituly

Akademicko-vědecké tituly (viz tabulka na následující straně) získávají absolventi doktorských studijních programů, kteří složili státní doktorskou zkoušku a obhájili disertační práci.

akademický pracovník

Je zaměstnancem vysoké školy. Akademičtí pracovníci vykonávají jak pedagogickou, tak vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost. Akademickými pracovníky jsou profesori, docenti, odborní asistenti, asistenti, lektori a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří se podílejí na pedagogické činnosti a na vysoké škole plní funkci učitelů. Pouze profesor nebo docent, který je akademickým pracovníkem příslušné vysoké školy, může garantovat kvalitu a rozvoj studijního programu. Postavení akademických pracovníků upravuje § 70 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

→ *akademická obec, akademická svoboda*

akademický senát fakulty

Samosprávný zastupitelský akademický orgán fakulty vysoké školy. Má nejméně devět členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti. Členy akademického senátu fakulty volí ze svých řad členové akademické obce fakulty. Volby jsou přímé, s tajným hlasováním. Funkční období jednotlivých členů akademického senátu fakulty je nejvýše

tříleté a je neslučitelné s funkcí rektora, prorektorů, děkanů a proděkanů. Zasedání akademického senátu fakulty jsou veřejně přístupná. Děkan nebo v jeho zastoupení proděkan má právo vystoupit na zasedání kdykoliv o to požádá. Akademický senát fakulty zejména 1. na návrh děkana rozhoduje o zřízení, sloučení, splnutí, rozdělení nebo zrušení fakultních pracovišť; 2. na návrh děkana schvaluje návrh vnitřních předpisů fakulty a postupuje je ke schválení akademickému senátu vysoké školy; 3. schvaluje rozdělení finančních prostředků fakulty předložené děkanem a kontroluje jejich využívání; 4. schvaluje výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření fakulty předloženou děkanem; 5. schvaluje podmínky pro přijetí ke studiu ve studijních programech uskutečňovaných na fakultě.

→ *akademická obec, akademický pracovník, akademická svoboda*

Literatura: zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů.

akademický titul

Titul udělovaný absolventům vysokých škol na základě zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, po složení státní závěrečné zkoušky, jejíž součástí je obhajoba bakalářské/diplomové práce. Absolventům studia v bakalářských studijních programech se uděluje akademický titul bakalář (ve zkratce Bc.), uváděný před jménem, v oblasti umění akademický titul bakalář umění (ve zkratce BcA.). Absolventům studia v magisterských studijních programech se podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách udělují tyto akademické tituly uváděné před jménem: 1. inženýr v oblasti ekonomie, technických věd a technologií, zemědělství, lesnictví a vojenství (ve zkratce Ing.); 2. inženýr architekt v ob-